

VESÂYET

502; M. Yûsuf Mûsâ, *Ahkâmü'l-ahvâli's-şâhşîyye*, Kahire 1378/1958, s. 421-483; Mustafa Ahmed ez-Zerkâ, *el-Fîkhü'l-İslâmî fi sevbihî'l-cedîd*, Beyrut 1967-68, I, 565-568; II, 816-831; Mustafa es-Sibâî - Abdurrahman es-Sâbûnî, *el-Ahvâli's-şâhşîyye*, Dîmaşk 1390/1970, s. 97-177; Hâsim Ma'rûf el-Hasenî, *el-Vîsâye ve'l-euvâk*, Beyrut 1980, s. 9-120; M. Cevâd Mâgnîye, *Fîkhü'l-îlmâm Cafer es-Şâdîk*, Beyrut 1404/1984, VI, 175-182; Bilmen, *Kamus²*, V, 179-206; M. Ca'fer Şemseddin, *el-Vâsiyye ve ahkâmûhâ fi'l-fîkhî'l-İslâmî*, Beyrut 1405/1985, s. 352-387; Ahmed M. Husarî, *el-Velâye, el-veşâye, et-talâk fî'l-fîkhî'l-İslâmî li'l-ahvâli's-şâhşîyye*, Beyrut 1992, s. 89-205; Subhî el-Mahmesânî, *el-Mebâdi'u's-şer'iyye ve'l-kânûniyye*, Beyrut 2002, s. 58-108, 157-236; Şevket Topal, "Korumaya Muhtaç Çocukların Bakımı ve Gözetimi Açısından İslâm Hükûkunda Velâyet ve Vesâyet Yetkisi", *Dinbilimleri Akademik Araştırma Dergisi*, VI/3 (2006), s. 249-273; "İşâ", *Mu.F*, VII, 205-219; "Vesâye", a.e., XLIII, 167-214; Hamza Aktan, "Vesayet", *İslâm'da İnanç, İbadet ve Günlük Yaşayış Ansiklopedisi*, İstanbul 1997, IV, 456-458.

ALİ BARDAKOĞLU

VESENİYYE

(bk. PUTPERESTLİK).

VESİLE

(bk. TEVESSÜL).

VESİLETÜ'n-NECÂT

(bk. MEVLİD).

VESK

(الوسق)

Hz. Peygamber devrinde
Medine'de kullanılan
katı madde ölçüği.

Sözlükte "kapsam, hacim" anlamındaki **vesk** (çoğulu vüsûk ve evsuk) / **visk** (çoğulu evsâk) kelimesinin birçok sâî istiap ettiği için bu adı aldığı belirtilmektedir. Kabaca bir deve yükü, bir veya iki idl (denk) olarak açıklanmaktadır (İbn Sîde, III/12, s. 265-266), dolayısıyla "himl" (yük) ve "vikr" (yük; katır, at, eşek yükü) kelimeleriyle özdeşleştirildiği görülmektedir. Vesk denizci Araplar'ca gemi kargosu için de kullanılmıştır (Makrîzî, III, 245; İbn Tağrıberdî, IX, 118, 128). Bununla beraber Hz. Osman'dan gelen, "Pazarda hurma satıyor, 'Bu veskimde ölçtüm' diyordum" şeklindeki bir rivayetin doğruladığı gibi Asr-ı saâdet'te veskin teorik bir hesap birimi veya yük değil ölçek olduğu (İbn Mâce, "Ticârât", 38),

hurma, tahıl, kuru üzüm, kuru incir gibi stoklanabilir gıda maddelerinin ölçümünde kullanıldığı anlaşılmaktadır. "(Hurmanın / tâhilin) 5 vesken azında zekât yoktur" (*Müsned*, III, 59; Buhârî, "Zekât", 4, 32, 42, 56; Müslim, "Zekât", 1, 3-6; Ebû Dâvûd, "Zekât", 2); "Peygamber 5 vesk veya daha aşağı miktar için arâyâ* satışına (bey'u'l-arâyâ) ruhsat verdi" (Buhârî, "Büyük", 83; Müslim, "Büyük", 71; Ebû Dâvûd, "Büyük", 20) vb. hadislere dayanan hükümler vesk ile ilişkili olduğundan bu ölçügen istiap hacminin belirlenmesini gerektirmiştir. Hadis ve fikh âlimleri arasında Asr-ı saâdet'te kullanılan veskin 60 peygamber sâîna veya 240 peygamber müddüne denk geldiği hususunda (*Müsned*, III, 59, 83; Ebû Dâvûd, "Zekât", 2; İbn Mâce, "Zekât", 3; Tirmîzî, "Zekât", 7) görüş birliği vardır. Tarih boyunca veskin farklı yörelere has rîtl, men, kadeh, keylece, kile, kafîz, mekkûk, veýbe, irdeb gibi diğer birimlerden karşılığı hesaplanması çalılmış, ancak sâîn değerinde bile uzlaşmaya varılamadığından veskin ölçüsü de tartışmalı kalmıştır. Sâîn hacmi 2,75 lt. alınırsa veskinkî (60 × 2,75 lt. =) 165 lt. olarak hesaplanır ki bu da (60 × 2,04 kg. =) 122,4 kg. civarında kuru gidanın ölçüsüdür.

Sonraki dönemlerde kullanımından kalktığı anlaşılan peygamber veski sadece fîkh kitaplarında atıfta bulunulan teorik bir birim olarak kalmış görülmektedir. Abbâsî Halifesi Hârûnürreşîd'e (786-809) bir vesk nisbet edilirse de bunun peygamber veskinin iki büyük katına denk geldiği belirtilmektedir (Ebû Yûsuf, s. 54; ayrıca bk. Hinz, s. 53). 713 (1313) yılında Fas'ta kullanılan şerî veskin 1175'te (1761-62) kullanılan veskin üçte biri kadar olduğu da söylemektedir (Kâdirî, II, 68). Ancak Kalkaşendî'nin (ö. 821/1418) 60 peygamber sâîna denk geldiğini belirttiği bu Fas veskinin adı "saâfe"dir (*Şubhu'l-a'sâ*, IV, 177). Buna karşılık Tunuslu âlim Tâcûlârifîn el-Bekrî'nin bildirdiğine göre şerî vesk IX. (XV.) yüzüğün başlarında kullanılan Tunus kafızına tekabül etmekte olup her biri 12 Hafsi müddüne eşit 10 sahfeden (mikyle) ibaretti ki bu da 320 şerî rîtlâ muadildi (*Annales de l'Institut d'études orientales*, III [1937], s. 79-81). Boubaker, hacmini 175,92 litre olarak belirlediği bu kafızın ölçtügü bugünkü ağırlığının cins farkı sebebiyle 117,8-135,4 kg. arasında değişeceğini söyler (*Turcica*, XVI [1984], s. 162). Eviya Çelebi'nin Sâve ölçülerine dair verdiği bilgilerden çıkan 1 vesk = 5 kafîz = 40 mekkûk = 60 sâ' = 120 müd = 240 men =

480 rîtl = 62.400 dirhem = 2.059.200arpa eşitliği de muhtemelen teorik bir deger ifade ediyor (*Seyahatname*, IV, 381, 382). Şerîf el-İdrîsî'nin (ö. 560/1165) 20 peygamber müddüne eşitlediği "veska" adlı ölçegin Resûl-i Ekrem'in veskiyle alâkası bulunmadığı aşıktır (*el-Ekyâl*, III, 342).

BİBLİYOGRAFYA :

Müsned, III, 59, 83; Ebû Yûsuf, *Kitâbü'l-Hârâc* (nşr. Muhibbüddin el-Hatîb), Bulak 1302, s. 54; İbn Sîde, *el-Muhaşşa*, Beyrut 1398/1978, III/12, s. 265-266; Şerîf el-İdrîsî, *el-Ekyâl ve'l-evzân* (Resûl Ca'feriyân, *Mîrâs-i İslâmî-yi İrân* içinde), Kum 1375/1416, III, 342; Kalkaşendî, *Şubhu'l-a'sâ*, IV, 177; Makrîzî, *es-Sâlik*, III, 245; İbn Tağrıberdî, *en-Nûcûmû'z-zâhiре* (Popper), IX, 118, 128; Eviya Çelebi, *Seyahatname*, IV, 381, 382; Kâdirî, *Neşrû'l-meşâni*, II, 68; W. Hinz, *Islamische Masse und Gewichte*, Leiden 1955, s. 53; M. H. Sauvaire, "Arab Metrology IV: Ed-Dahaby", *JRAS*, XIV/2 (1882), s. 283; a.mlf., "Matériaux pour servir à l'histoire de la numismatique et de la métrologie musulmanes", JA, sekizinci seri: VII (1886), s. 452; a.mlf., "Matériaux pour servir à l'histoire de la numismatique et de la métrologie musulmanes", a.e., sekizinci seri: VIII (1886), s. 273-280, 296-297; R. Brunschwig, "Sur les mesures tunisiennes de capacité au commencement du XVIIe siècle", *Annales de l'Institut d'études orientales*, III, Alger 1937, s. 79-81; Sadok Boubaker, "Poids et mesures dans la régence de Tunis au XVIIe siècle: Le rîtl, le qafîz de blé et le mtar d'huile", *Turcica*, XVI, Paris 1984, s. 162.

CENGİZ KALLEK

VESVESE

(الوسقة)

Seytan tarafından
insanın içine sokulduğu kabul edilen
sapkıncı telkinler, kuruntu ve şüphe.

Sözlükte **vesvese** / **visvâs** "fisildama, kötü telkinde bulunma, karışık sözler söyleme, kuşkulama"; aynı kökten **vesvâs** "insanın içine doğan zararlı uyarıcı, kötü duyu ve düşünce, telkin, şüphe, fisiltı, evham" gibi manalara gelmektedir. Dini terminolojide **vesvese** / **visvâs**, "seytanın veya nefsin insana kötü ve zararlı telkinde bulunması, şeytandan yahut nefisten gelen, insanı dine aykırı aşırı davranışlara yollenen telkin"; **vesvâs** "seytan, şeytanın insanın içine attığı sapkıncı dürtü, faydasız söz, şüphe ve tereddüt" anımlarında kullanılır. **Vesveseye** kapılan **müvesvis** denir (Fîrûzâbâdî, "vsv" md.; *el-Müfredât*, "vesvese" md.; *Lisânü'l-'Arab*, "vsv" md.; *Tâcû'l-'arûs*, "vsv" md.; İbnü'l-Esîr, *en-Nihâye*, V, 187; Dozy, II, 814-815; Feyyûmî, s. 143). Ayrıca **nezgâ**, **hems**, **hemze**, **hâcis**, **hatra** gibi kelimeler de vesveseye yakın anımlar içerir (meselâ bk. *el-Müfredât*, "hems" md.; Muhâsibî, s. 95, 200, 250; Kuşeyrî, I,